

maa være et Lægesynspunkt, som her er afgørende. Her kan jeg ikke se — jeg er for øvrigt ikke ganske klar over det —, at den nuværende Straffelov er en Hindring for, at Lægerne foretager en saadan Behandling, hvis det sker af lægelige Grunde. I saa Fald synes jeg, at Justitsministeren kan sige, at det har vi ikke noget med at gøre, det maa Lægerne afgøre.

Jeg tror, at det er den almindelige Anskuelse, at vi herhjemme ikke har Eksempler paa Sterilisering af Forbrydere, men dette er ikke rigtigt. Der foreligger to Tilfælde. Med Hensyn til den ene var Forholdet det, at den vedkommende sad i en Straffeanstalt og vilde gerne benaades paa det Vilkaar, at han blev steriliseret. Men den daværende Justitsminister sagde i Overensstemmelse med, hvad den nuværende Justitsminister siger, og hvad jeg finder rigtigt: vi vil ikke benaade en Mand paa det Vilkaar, skal han benaades, skal han benaades pure, og saa bliver det hans egen og Lægernes Sag, om de vil gaa den Vej. Manden blev benaadet og kom paa fri Fod uden nogen som helst Tvang i den Retning. Men han mente, da han var en fri Mand, at han vilde lade Sterilisation foretage, og han gik til en Læge og blev steriliseret. I det andet Tilfælde drejede det sig om en Voldtægtsforbryder, som ligeledes ønskede Sterilisation, og som saa blev steriliseret. Den ene, der blev benaadet paa Betingelse af, at han i 5 Aar førte en ulastelig Vandel, har man ikke hørt noget til senere, men man ved, at han lever. Det vil altsaa sige, at han har overholdt Betingelserne. Den anden gik det godt i en hel Del Aar; efter hvad jeg har hørt for nylig, er han nu kommet ind paa Oringe Sindssygeanstalt, men det Forhold kan vi jo lade undersøge. Vi har altsaa Eksempler paa, at Sterilisation er foretaget og har hjulpet.

Jeg er altsaa enig med den højtærede Justitsminister i, at det gaar ikke an at indføre Sterilisation som Straf, idet det efter min Mening vilde virke forraaende, men at Spørgsmaalet er noget, Lægerne maa afgøre, og som er os Jurister uvedkommende. Mener Lægerne, at det af lægelige Grunde er rigtigt at foretage Sterilisation, saa er efter mit Skøn den nuværende Straffelov ikke til Hinder for, at Lægerne kan foretage dette Indgreb.

Jeg gaar saa over til det store Spørgsmaal om Fængselsstraf. Her er Spørgsmaalet først det, om vi skal have to Slags kvalificeret Fængsel. Den højtærede Ju-

stitsminister har i sit Lovforslag to Slags, nemlig Hæfte og Fængsel. Det er ikke denne Sondring, jeg tænker paa; men den Sondring, jeg tænker paa, er indenfor den kvalificerede Fængselsstraf.

Justitsministeren mener, at der indenfor kvalificeret Frihedsberøvelse skal være to Arter: Fængsel og Tugthus. Meningen fra den højtærede Ministers Side er klar, nemlig at der skal være en meget streng Straf for visse grove Forbrydelser. Meningen er altsaa, at disse Mennesker skal have et sort Stempel, de skal i Horsens Tugthus. Navnet Horsens skal virke som Generalprævention. Det er altsaa ikke saa meget den Behandling, de faar der, men mere selve Navnet Horsens, der skal virke. Naar de kommer ud igen, skal de have Horsensnavnet om ikke ligefrem stemplet paa Panden, saa dog knyttet til sig. Det skal være Generalpræventionshensynet, der skal gøre sig gældende her. Men desuden ligger der en anden Betragtning til Grund herfor, nemlig den, at disse, de allerværste Forbrydere, bør ikke komme sammen med de mindre slemme, der kun skal have en ringere Straf, idet en Sammenblanding i Straffetiden af disse Klasser af Forbrydere kan virke uheldigt.

Jeg forstaaer altsaa godt, at Justitsministerens Motiver er Hensynet til Generalpræventionen og Hensynet til, at de mindre farlige Forbrydere og de allerværste Forbrydere ikke skal udstaa Straf sammen. Jeg tror imidlertid, at Synspunktet er forkert, og jeg vil haabe, at vi i den endelige Lov maa komme bort herfra.

For det første synes jeg, det er et Argument, der maa virke kraftigt, at hele Verdens Fængselsvidenskab holder paa, at man ikke bør have kvalificeret Frihedsstraf af to Arter, idet dette er selvmodsigende: Meningen med kvalificeret Frihedsstraf er at gøre vedkommende Menneske egnet til at vende tilbage til Samfundet som en nyttig Borger, og naar det er Formaalet for begge Straffarter, saa kan man ikke have to forskellige Straffarter, hvor Behandlingen skal være den samme. Det er irrationelt.

Dernæst gør sig for mit personlige Vedkommende ogsaa andre Hensyn gældende, Hensyn, som efter min Mening er blevet fremdraget med stor Styrke. Det er forkert at sætte en saadan sort Kokarde paa disse Folk og dermed sige til dem: Naar I kommer ud af Tugthuset, har I faaet Tugthusstempelet paa jer, og nu betragter Landet jer som de værste